

Ze svatého Koránu: Kapitoly
Hvězda a Měsíc

Hvězda

Ve jménu Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Při hvězdě padající.
Váš druh nebloudí,
ani nebyl sveden;
ani nehovoří z vlastního
popudu svého.
Je to vnuknutí pouze,
jež bylo mu vnuknuto,
jemuž naučil jej
Silný Mocí, Silou Vládoucí;
a vzpřímeně se tyčil,
zatímco na nejvyšším
obzoru byl.
Potom se přiblížil
a dolů se spustil,
až na vzdálenost
dvou luků či ještě blíže byl,
a vnukl svému služebníkovu
to, co mu vnukl.
A srdce jeho mu v tom,
co viděl, nelhalo. Co!
Chcete snad pochybnost
vyslovit o tom, co zřel?
A věru jej viděl již u
příležitosti sestoupení jiného
poblíže lotosového stromu
u okraje nejzazšího,
u něhož je zahrada
příbytku věčného.
A když přikrylo lotosový
strom to, co jej krylo,
oko se neodvrátilo
ani nebloudilo.
A věru spatřil on největší
ze znamení Pána svého!
Uvažovali jste
o al-Lát a al-Uzzá a Manát,
té třetí, poslední?
Vy syny byste měli mít
a On pouze dcery?
To vskutku rozdělení
by bylo nerovné!
Ony nejsou nic než jména,
kterými jste je vy

a vaši otcové nazvali;
o nichž neseslal Alláh
žádné zplnomocnění.
A oni pouze s dohady a to,
k čemu srdce jejich tíhnou,
následují, ačkoliv se jim již
od Pána jejich dostalo
správného vedení.
Což člověk má mít
vše, po čem touží?
Však Alláhu poslední
i první život patří.
A vůbec nic nepomůže
přimluva andělů, ať sebevíc
jich je na nebi, leda tehdy,
když k tomu Alláh svolí,
a pro toho, koho chtít bude
a jehož si oblíbí.
A vskutku ti,
kdož nevěří v život budoucí,
anděly ženskými
jmény nazývají.
Byť o tom žádné
vědění nemají
a jen dohady své následují.
Však dohady nic
proti skutečnosti nezmohou!
Odvrať se tedy od těch,
kdo zády k Našemu
připomenutí se obracejí
a pouze k tomuto
pozemskému životu tíhnou.
Takový je rozsah
jejich vědění!
A Pán tvůj ví dobře o tom,
kdo z cesty Jeho zbloudil,
a zná nejlépe i toho,
kdo po ní kráčí.
Alláhu náleží vše
na nebesích a na zemi,
aby mohl odměnit ty,
kdož špatné páchali
a aby odměnil ty,
kdož dobré konali,
odměnou nejkrásnější.
Ty, kdož těžkých
hříchů a nepravostí se
varovali a jen drobných
prohřešků se dopouštěli.
A Pán tvůj věru rozsáhlým

odpuštěním vládne.
Znal vás dobře už tehdy,
když vytvořil vás
ze země, a když jste
byli zárodky
v lůnech matek svých;
nepovažujte tedy
sebe za očištěné!
A On nejlépe zná ty,
kdo jsou bohabojní.
Co soudíš o tom,
jenž zády se obrací
a málo jen rozdává a lakotí?
Má snad vědomost
o nepoznatelném,
takže je vidí?
Či nebylo mu sděleno,
co obsahují
svitky Mojžíše a Abrahama,
jenž byl věrný (příkázáním)?
Že totiž žádná duše obtížená
břímě jiné duše neponese,
že člověku se jen toho,
oč usiloval, dostane,
že výsledek jeho bude viděn.
Potom plnou odměnou
bude odměněn,
že jen u Pána tvého
je konečný cíl, že On
rozesmává i rozplakává,
že On smrt i život dává,
že On stvořil pohlaví
mužské a ženské
z malého semene,
že Jemu přísluší
stvoření druhé, že On
obohacuje a uspokojuje,
že On je Pánem Siria
že On dávným Ádovcům
i Thamúdovcům zahynout dal
a žádného nenechal,
a před nimi lidu Noemovu,
neb to byl lid velmi
nespravedlivý a vzpurný,
a zahubil také
Vyvrácené město,
a pokrylo je to, co je pokrylo.
A které z dobrodiní
Pána svého
chceš popírat?

A toto je varování podobné
varováním dřívějších.
Blízká událost se přiblížila.
A není kromě Alláha
nikoho, kdo by ji vyjevil.
Tento příběh vás
snad údivem naplnil,
že místo abyste plakali
se smějete
a jen v zábavách dlíte?
Před Alláhem na zem padejte
a Jeho uctívejte!
Měsíc
Ve jménu Alláha,
Dobročinného,
Milosrdného.
Blíží se hodina
a měsíc se rozpoltí.
Když nevěřící znamení vidí,
odvracejí se a říkají:
„Kouzlo ustavičné!“
A za lež je prohlašují
a své vášně následují,
však ustanovení každé
je neměnné.
A věru dostalo se jim již
některých zvěstí,
jež výstrahy obsahují
i moudrost dokonalou.
Však nic platné není
varování!
Odvrát' se od nich tedy!
V den, kdy svolavatel zavolá
k věci strašné,
se sklopenými zraky
vystoupí z hrobů svých
jak kobylinky rozptýlené,
krky ke svolavateli natažené.
A řeknou nevěřící:
„Toto věru těžký je den!“
A již před nimi lid Noemův
znamení za výmysl pokládal
a Našeho služebníka
za blázna prohlásil;
a on byl jimi odstrašen.
Proto Pána svého vzýval:
„Pomoz mi, jsem přemožen!“
A brány nebeské jsme
otevřeli pro vodu
tekoucí proudem

a ze země vytrysknout
jsme dali pramenům,
až setkaly se oba proudy
dle rozkazu,
jenž byl již předurčen.
A naložili jsme Noeho
na loď postavenou z prken
a palmových vláken,
aby plula pod naším
zrakem v odměnu tomu,
jenž byl tak odvržen.
A ponechali jsme ji jako
znamení. Což není nikoho,
kdo připomněl by si to nyní?
A jaký (velký) byl Můj trest
a Mé varování!
A učinili jsme Korán
snadným pro připomínání;
což není nikoho, kdo
připomněl by si to nyní?
A také Ádovci prohlásili
za lež Naše znamení,
a jaký (velký) byl Můj trest
a Mé varování!
A vyslali jsme
proti nim vítr svištivý
v den neblahý, nekonečný,
jenž lidi vytrhával
tak, že byli jak
kmeny vyvrácených palem.
A jaký (velký) byl Můj trest
a Mé varování!
A učinili jsme Korán
snadným pro připomínání;
což není nikoho, kdo
připomněl by si to nyní?
A rovněž Thamúdovci
varování za lživé pokládali.
A řekli: „Máme snad
následovat smrtelníka
z nás vzešlého?
To bychom zbloudilí
a pošetilí byli!
Jak to, že zrovna jemu
ze všech nás bylo
připomenutí svrženo? Ne!
On lhář je opovážlivý!“
Však zítra se dozvedí,
kdo lhář byl opovážlivý!
My k nim věru pošleme

velbloudici jako
pokušení jejich,
a ty je trpělivě pozoruj
a oznam jim,
že voda je mezi ně rozdělena
a napití každé má čas svůj.
I zavolali svého druha,
ten ruku vztáhl
a velbloudici zahubil.
A jaký (velký) byl Můj trest
a Mé varování!
A poslali jsme na ně jen
výkřik jediný
a stali se podobnými
slámě suché,
z níž ohrada se staví.
A učinili jsme Korán
snadným pro připomínání;
což není nikoho, kdo
připomněl by si to nyní?
Za lživé soukmenovci
Lotovi varování prohlásili,
a poslali jsme proti nim
vítr kamení,
kromě rodu Lotova,
ježž za jitra jsme zachránili
z milosti Svě.
A takto odměňujeme ty,
kdož vděčnost projevíli.
Ačkoliv Lot je varoval
před Naší přísností,
oni pochybovali o varování
a přáli si jeho hosty svést,
však oči jejich jsme oslepili:
„Okuste trestu Mého
a varování!“
A nazítří zrána je zasáhl
trest trvalý.
„Okuste trestu Mého
a varování!“
A učinili jsme Korán
snadným pro připomínání;
což není nikoho, kdo
připomněl by si to nyní?
A věru dostalo se i rodu
Faraónovu varování.
Však za lež prohlásili
všechna Naše znamení,
uchvátili jsme je tak, jak
Mocný a Všemohoucí činí.

Jsou snad vaši nevěřící
silnější, než byli tamti,
či bylo vám v písmech
zaručeno bezpečí?
Anebo řeknou snad: „My
jsme shromáždění vítězící.“
Však toto shromáždění
na útěk bude odvráceno
a zády se otočí.
Ba ano! Hodina
bude časem schůzky jejich,
hodina velmi
základná a hořce chutnající.
A hříšníci věru budou
v pošetilosti a v bloudění,
a v den, kdy budou
tváří k zemi vlečeni,
zvoláno bude:
„Ochutnejte pohlazení pekla!“
A každou věc jsme
vskutku v určených
rozměrech stvořili.
a rozkaz náš
je pouze jediné slovo,
rychlé jak mžiknutí oka.
A vskutku jsme již zahubili
jiné vám podobné.
Což není nikoho, kdo
připomněl by si to nyní?
A vše, co konali,
je v písmech zapsáno.
A vše, ať malé či velké,
je v nich zaznamenáno.
A bohabojní věru budou
mezi zahradami a řekami,
v příbytku pravdy,
u Vládce Všemohoucího!